

НАЈНОВО ОСТВАРУВАЊЕ НА ДИМИТРИС ЛИТОКСОУ

Заслепена од идејата за постоење на единствена нација по јазик, култура и род, Грција со векови запаѓа во лавиринтот на лага и лицемерие. Никој како Грција толку силно не верува во националниот мит. Тоа што се заснова на факти и висти-

ка? Со векови наназад, историчари, фолклористи, археолози и лингвисти го тврделе сосема спротивното. Непрестрасно, под лупата на вистината, се пишувало за народи и за јазици кои не влегувале во грчката национална идеологија. Со векови наназад Грција макотрпно се бореше со македонското, турското и со албанското прашање. Во историјата на човештвото не е

■ Пишува: Ружица ГОЧЕВСКА

Амвросјос Франсис, сведок на геноцидот извршен врз турското население во Наварино, на 7 август 1821 година, истакнал:

"Таков трагичен колеж и убиство не е виден во историјата. Тие што беа усмртени од куршум веднаш умираа, но оние што остануваа ранети, жени и мажи, трчаа полумртви во морето, и додека пливаа, повторно им следуваа смртоносно стрелање. Другите, гледајќи како безмилосно се убива, плашејќи се од смртта, особено жените со бебињата во прегратки, се фрлаа голи (затоа што ги соблекуваа голи) во морето. Грците стрелаа на нив и во морето, така што морската вода стана црвена од излеаната крв на овие несреќни луѓе. Многу Грци, пак, им ги земаа од рацете бебињата, тригодишните и петгодишните деца, некои од нив ги фрлаа врз карпите и така ги убиваа, а другите ги фрлаа живи во морето и пукаа во нив, додека се даваа во морето".

ни, умешно е фингирано и извитоперено во сеопшта национална лага. Сепак, прашањето кое треба да се постави е колку всушност Грција е грч-

забележана таква концентрација на сила и омраза, да се уништи сè што е "туѓо", да се обезвредни и да се погази човечкото, за сметка на лаж-

ната идеологија. За вакви и за слични проблематика смело проговорува и Димитрис Литоксоу во неговото најново остварување "Измешана

нација или за Грците и разнебитените другојазичници". Повикувајќи се на веродостојни факти и имиња, Литоксоу истакнува неколку зна-

ДАЛИ ГРЦИЈА Е ГРЧКА?

Нивниот јазик беше осуден на прогон и стана шепот, песните не се слушаа надвор од затворените прозорци. Грчкиот учител, имајќи чувство за неговото национално мисионерство, со шлаганица и со линијар се трудеше да ги научи на грчката катаревуса. Локалните моќници самоволно им ги погрчија презимињата. Предавникот ги поткажуваше, полицаецот ги тероризираше, судијата ги казнуваше. И кога сите овие не успеаја да им го искоренат мајчиниот јазик, и да им ја променат свеста, војската со оружје презеде да наметне ред упатувајќи ги престапниците на принуден егзил", пишува Литоксоу во своето најново остварување "Измешана нација или за Грците и разнебитените другојазичници".

чајни датуми и периоди од најновото формирање на грчката историја. 1821 година ја посочува како најкрвава година за турското малцинство, кое живеело на просторите на Егејска Македонија т.е. денешна Северна Грција. Александрос Ипсиландис и многу членови на тајната револуционерна организација "Филики Етерија", ќе ги извршат најгрозорморните колежи кои некогаш се паметеле. Архивите имаа зачувано документи од многу патетисци, линг-

висти, историчари кои биле сведоци на грчкиот фанатизам и истребување. Авторот потенцира дека станува збор за прв геноцид од поново време, во име на "националната кауза" на балканските просетори.

Но, и во тоа време постоеле интелектуалци кои смело застанувале пред грчките невинности, и фактографски и научно изнесувале поинакви тврдења и ставови. Германскиот професор Јакоб Филип Фалмераер се смета за еден од најрешителните противници на грчкиот национализам. Фалмераер е првиот европски интелектуалец кој на безусловен начин го поддржувал прекиниот меѓу древните и современите Грци. Позицијата на Фалмераер, независно од неговите тези, објективно беше директен удар на идејата за историското продолжение на античките и современите Грци, идеја која ќе го создаде цврстото јадро, душата на грчкиот национален мит. Како надоврзување на тезите на Фалмераер е и контроверзниот "Летопис од Монемвасија", кој беше пронајден од грчкиот професор Спиридон Ламброс. Одговорот кој овој документ го давал урнал сè што дотогаш поддржувала грчката национална историска школа. Сепак, Ламброс ризикувал и го објавил ракописот, заедно со уште два други преписи на летописот, едниот од кралската библиотека на Торино, а другиот од библиотеката, од манастирот "Кутлумусиу" на Света Гора.

Литоксоу врши комплетно претставување и споредба на сите три текста. Летописот е своевиден одговор на грчките демантирања за непостоење на други народи на "нејзино тло".

Една од најупорните битки на Грција е националната операција за погрчување на топонимите. Македонските, турските и албанските топоними, засекогаш се избришани од мапата на вистината. Процесот на погрчување траел долго, но на крај Грците успешно го отстраниле и тој веродостоен доказ, кој кажу-

"Комунистичката партија на Грција секогаш во тој период со изразот славомакедонци ги идентификуваше Македонците, очигледно респектирајќи ги постапките одлуки на Комунистичката интернационала за македонското прашање од 25.12.1934 година кога е одлучено 'неприфаќањето за постоење на македонска нација од трите империјалистички држави кои ја поделија Македонија', таква е и нивната одлука донесена на Шестиот конгрес каде што се заклучи 'стравичниот притисок врз правата на националните малцинства кои живеат во Грција, а на прво место на Македонците'".

вал сосема друга приказна.

Македонското прашање е анализирано преку тајниот меморандум од 1948 година, наменет за преименување на македонскиот јазик. Станува збор за таен историски документ од Филипос Драгумис, упатен до Генералштабот на војската со датум 12 ноември 1948 година. Меморандумот се наоѓа во личната архива на Ф. Драгумис во Генералштатската библиотека, во регистар 104.6, со број на документот 160 и наслов: "За пограничното бугарофонско население". Преку овој меморандум Драгумис интензивно се обидува да ѝ помогне на грчката пропаганда да ги демантира тогашните три термини, кои официјално биле употребувани во пописите на Грци-

ја, за да го карактеризира по наследство јазикот на Македонците: македонски 1920 година, македонсловенски 1928 г. и словенски 1940 година.

Централна основа на националната идеологија е идејата за постоење на една бесмртна реалност на нацијата. За националната идеја нацијата не е само современо битисување и организирана заедница на јазикот, културата, цивилизацијата и економскиот живот, туку и државна обединетост или присоединување во конкретна државна форма. За национализмот нацијата патува низ времето. Постои едно "историско пространство" во кое се реализира патувањето и чии граници се сметаат за еластични и флексибилни. Нацијата се

смета како жив организам. Трагите на нациите се губат во минатото и по претпочитување (освен ако тоа не е можно) во длабоката древност. Независно од начинот на продукцијата и распределбата на богатството, формите на владеење и алтернација со културите, битието на нациите и неговата душа остануваат непроменливи. Националната свест е чисто идеолошко прашање. Денешните државни граници на Балканскиот Полуостров се производ на две балкански и две светски војни. Желбите на месното население не се зедоа предвид. Ниту еден референдум не се исполни што се однесуваше до барањата на двојазичните. Сите посилен држави земаа некои области од победените соседи, што дебнеа за реванш. Веќе со децении малцинствата го образуваат јаболкото на раздорот меѓу национализмите. Односот на балканските држави кон малцинствата секаде беше ист: дејствување еднакво на воена окупација сè до целосно присоединување или принудно иселување. На заштитата на малцинските права се гледаше како на национално предавство.

hpstore ProMedia

...printeri, skeneri, multifunkcionalni uredi, telefaks aparati, kopiri, ploteri, digitalni kameri...

PRODAŽBA I SERVIS

business partner

hp invent

tel. 02/ 3215980

